

beralci, čeravno brez vspeha, izpodkopati zupanje do naših poslancev. Zatoraj je dolžnost nas zavednih Slovencev, da zavrneemo nasprotnikovo obrekovanje naših poslancev, poučujemo svoje sorojake o narodnih zadevah, da tirjamo svoje pravice neustrašeno povsod v javnem življenji, in opustimo nemške priseljence in narodne izdajalce po mestih trgih in na deželi, ki od naših žuljev živijo, pa nas sovražijo in naš jezik zaničujejo, ter podpiramo nam prijazne trgovce, obrtnike in druge rodoljube v smislu „svoji k svojim“. Nam Slovencem je v sedanjih slabih časih po nasvetih naših izkušenih domoljubov potrebno varčno gospodariti, se v potrebi domačih denarnih zavodov posluževati in jih podpirati, ne pa tuje nam „sparkasse“ in „Selbsthilfsvereine“, da se bomo enkrat na lastne noge postavili in sovražno silo in njeni vpljiv na nas vničili!

Iz Loke pri Zidanem-mostu. (Napad.) Pred nekaj tedni bil je Franc Kunšek, posestnik v Rečici, gredoč po noči iz Loke proti domu na cesti od nekega malopridneža z nožem napaden, Ranil ga je trikrat na glavi, ter mu tudi večkrat suktnjo prerezal. Kunšek je klical za pomoč, ter se branil, kar se je dalo. Drugi dan pa je napad naznanil c. kr. žandarmeriji. Stvar je prišla pred sodnijo, pa cela se je zavila tako, da je Kunšek bil obsojen v tridnevni zapor, zato, ker se je, menim, da preveč branil in svojega sovražnika po nosu nakresal. Zoper obsodbo je K. vložil ugovor na okrožno sodišče v Celji in ljudje se poprašujejo, kaj da kje bode iz cele čudne reči.

Iz Šalovec pri Središči. (Pojasnilo.) V „Slovenskem Narodu“ od 26. februvarija t. l. je bil dopis zaznamovan iz naše vasi, ki opisuje neke žalostne Središke razmere, s katerim dnem se je meni začel pošiljati od nepoznanega naročnika omenjeni list. Ves dopis je nas osupil v celi občini, posebno ker se tam naznanjajo reči in dogodki, kateri so nam prvišljeni in gotovo je isti dopisnik izgubil pamet, ker ne ve, od kod kaj piše. Naprošen sem od občanov, da celi dopis zavračam na drugi rovaž, ker je dokazano, da iz naše občine ga ni nikdo pisal. Mi in drugi farani naše častite gospode duhovnike spoštujemo, ker imamo za to vzroka dovolj; ako pa se nekaterim ne morejo prikupiti, nismo krivi mi in ne oni. Žalostno je enako pisarenje in mi smo radi, da o tem nič ne vemo, zato se jaz tudi istemu za list, ki mi ga je naročil, še ne zahvaljujem. Pri nas je navada, ako dva nista enih in istih misli, da si to očitno povesta in se tudi tako pospravita. Zakaj pa se Središki dopisniki pod njih poročila ne podpisujejo? Gotovo jih more biti sram, da bi svet izvedel, kdo so! In taki bi radi, da bi kdo njih blato, ki ga trosijo, prekliceval! To bi bilo pa še bolj žalostno! Sklenem s prošnjo, da nas pu-

stite lepo v miru, ker v enako vrsto dopisnikov mi ne stopamo. To v pojasnilo in obrambo Šalovčanov.

Martin Podgorelec,
mlinar in posestnik štv. 1.

Iz Šentjurja na južni železnici. (Različne stvari.) Nekaj časa sem imajo pri Nendl-ju teater: nekaj nemških tujcev si je prišlo kruha iskat. Privoščimo jim ga, pa ni naravno tu med Slovenci nemški igrati. Pa to bi še naj bilo, drugo je bolj narobe, da ima človek od enega krata prek zadosti. Fantalinske razuzdanosti se kažejo za denar, vsaj otrok ne jemljite seboj; še bolje in tudi za stareje koristneje bo zahtevati od vsake take bande, da opustijo vse grdo, nemoralno.—Dne 26. januvarija je drevo pri Vrabči hlapca ubilo. Bodimo vsikdar pripravljeni!—Na pepelnico sredo je bila natihoma brez vsega trušča nova šola blagoslovljena. Tako je prav. Le z božjo pomočjo se bojo otroci na prizadevanje marljivega učiteljstva veliko stanovitno dobrega naučili.—Pobožne bukve mičejo. Dalo se je 30 udov družbe sv. Mohorja več letos vpisati, kakor lani in nas je sedaj za vsem 211 udov; izmed vsakih treh sta si dala po dva „molitvenik“ vezati. Naj skrbi Mohorska družba prihodnja leta vedno za prav koristno branje, da ji bojo naročniki zvesti ostali; većinoma napovedujejo, da imajo že toliko bukvic, da ni kam z njimi. — Drobčinica zanimivega berila bi bila priobčiti „Mladega Gašparja življenje in trpljenje“, priprosto poslovenil Gombárov. Kjer imajo študente pri hiši, tam vejo, kako jim hudo prede, pa samo tam. Če bi pa ves narod izvedel, bi se za nje bolj brigali vsi skupaj. Eni bi fanta doma podržali ali ga dali rokodelstva učiti, ker vidijo, da ne bojo plačevati mogli; premožnejši bi bolj skrbeli in bogatini bi jih manj zalagali, kajti redko redko dobro stori, kdor prenamehkem sedi. — K volitvam volilnih mož ni bilo, kakor je tu še navada, nobenega nasprotja. Vendar kakor se je v Šmarji zgodilo, zamoglo bi narodnjake enkrat splačati. Lani nas je bilo s prvega komaj deset, po 3 se je še moralo poslati. Kakih 10 do 15 nenarodnjakov se pa že najde, in cela fara pride tako lahko v sramoto.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo biva sedaj na Dunaji in vdeleži se, kakor po navadi, sv. obredov v velikem tednu in tudi ustajenja na veliko soboto. Le-to se obhaja v cerkvi sv. Štefana v največjem lesku. — Grof Taaffe se posvetuje tudi z nadvojvodi in tedaj se brž vlada vendar-le ne obrne na levo, na stran nemških liberalcev. — Drž. zbor snide se neki še le po belem tednu in dotlej bode se že tudi vlada spremenila, ako ji bode spremembe treba. — Štajarski dež. glavar, grof Wurm-

brandt, snuje nekako nemško gospodarsko stranko, najbrž misli „učeni“ grof, da razcepi tako dosedanjo stranko nemških konservativcev ter jih približa stranki nemških liberalcev; in tako pa pride le-ta na krmilo vlade. Iz te moka pa pač ne bode kruha. — Koroški Slovenci so v resnici pravi trpini in se človek le čudi, da jih pusté še živeti na njih ozemlju, kajti nemškutarji si lastijo vse pravice in če je čéjo tudi Slovenci kaj za-se, tedaj so jim pa že „hujskači“ ter „kalijo mir“. To se je pokazalo tudi v pravdi župnika Einspielerja zoper urednika Forestija. Kedaj bode bolje? — Delalci v Ljubljani imajo dne 30. marcija zborovanje in govorilo se bode o socialno-demokratičnem gibanju. Kakor je ta beseda tuja, tako tudi pomeni nekaj tujega in ne vemo, če bi bili delalci sami srečni, ko bi se vpeljalo življenje, kakor jim ga mala socialni demokratizem. Ne, eno kopito ni za vse noge; tako pa mora biti tudi nek razloček pri ljudéh, razni stanovi in razne pravice za-nje. — Na Primorji se je sedaj burja pri tamošnjih Slovencih vlegla, vendar pa bode vsled nje škode, kajti nekaj jako delavnih rodoljubov čuti se razžaljenih in ti déjo roke križem, gotovo na škodo slov. stvari. — Na Greti pri Trstu napravi se otroški vrtec za slov. otroke, doslej je le laški in v njem je skorej največ otrok slov. starišev. — V Pulji ob Jadranskem morji zidajo novo cerkev in je svitli cesar za-njo poslal 5000 fl. — Nadškof v Zagrebu postane neki msg. Števo Hrovatić in pravi se, da bi bila to srečna volitev. — Ogerski minister za drž. finance je bil te dni na Dunaji in se pravi, da za to, naj se vpelje pri nas zlati denar, blizo tako, kakor že velja v Nemčiji. Kakor pa se sliši, še ni stvar gotova, kajti prememba, da-si je dobra, požrla bi veliko denarja, sila pa še ni za tako premembo. — Pri poljskih drž. poslancih je večina zoper to, da se pridružijo stranki nemških-liberalcev in vsled tega je pri zadnjih huda nevolja zoper poljsko gospôdo.

Vunanje države. Papež Leon XIII. so izrekli željo, naj ostane „katoliško središče“ v nemškem drž. zboru še tako, kakor je bilo doslej, ko mu je bil dr. Windhorst na čelu. To je velika pohvala za pok. vodja in za vso gospôdo v katol. središči. — Novo ministerstvo v Italiji je srečno prebilo prvi naskok Crispija in njegove stranke in mu je velika večina v drž. zboru izrekla svoje zaupanje. Crispiju bôde najhuje v oči, da njegov naslednik, knez Rudini, ne mara preganjati katol. cerkve. Nova vlada si prizadeva tudi veliko, da zniža drž. stroške, toda tu ji hodi tesno. Primanjkljaja še je za 70 milj. — Predsednik francoske republike, Sadi-Carnot, ima svoje križe, kedar pride v kako mesto, s cerkvo. Če gre va-njo, zameri se framasonom, če pa ne gre,

zameri se ljudstvu in zato se mož varuje, da ne pride kako nedeljo v kako mesto na obiskovanje. — Belgijski kralj Leopold II. je bil te dni v Londonu in se je sedaj odločil za to, da se izpremeni drž. ustava in če bode treba, razpusti se tudi sedanji drž. zbor. — Dosedanji vodja irskih poslancev, Parnell je že vendar le odložil svoje poslanstvo. Daj Bog, da bode njegov naslednik srečniši! — Nemška vlada se pogaja že dalje časa z našo, avstrijsko za novo trgovinsko zvezo. Kolikor se kaže, pa še ne bode tako k malu pogodba gotova. Naj bo, da bi le bila srečna! — Ruski car Konstantin je sedaj že deset let „vladar vseh Rusov“ in je obhajal torej te dni desetletnico svojo. Doslej je bila še vselej sreča na njegovi strani. — Med bolgarsko in srbsko vlado se je vršilo poravnavanje meje, toda srbska vlada je našla „las v juhi“ ter je pretrgala dotične obravnave. — Turski sultan dobi novo nevoljo na otoku Kreta, kajti vse kaže, da pride ondi, kakor že vsako leto nekaj časa sem, do ustaje. Najnoveje poročilo pa pravi, da se ni bati letos kake ustaje. — Pri grški kraljevi rodbini je bila te dni avstrijska cesarica Elizabeta; se ve, da so jo vzprejeli v Atenah z veliko častjo. — Iz Afrike se poroča, da abisinjski kralj Menelik noče vzprejeti pogodbe, dogovorjene med njegovim poslancem in italijansko vlado. Mož sodi dobro, če Italijanom ne zaupa preveč. — Nova republika v južni Ameriki, Brazilija je v denarnih stiskah in ne zna se, če in kdo ji pomore iz nje. — V novem Orleanu, v severni Ameriki, so umorili več Italijanov, obdolženih, da so zabodli necega drž. redarja. Sodnija jih je bila izpoznala za nekrive, toda ljudstvo je udrlo v ječo ter jih postreljalo ali pa poobesilo brez usmiljenja.

Za poduk in kratek čas.

Lovec in zmaj.

(Pravljica v Slov. goricah.)

Bil je nekđaj strasten lovec. Lov mu je bila najljubša zabava in veselje; ako si ga hotel najti, poiskati si ga moral v gozdu, kjer je skoraj vedno lazil za divjačino. Nekega dne se odpravi na lov v velik gozd. V tem ugleda volka, nameri puško a volk žalostno zaječi proseč ga, naj mu pusti življenje, ker mu bo na vsak način nekđaj koristil. Lovec se ga usmili in volka ne umori, a čudi se, ko vidi, da volk yes krotek za njim gre. Drugo žival je našel medveda a tretjo mogočnega leva. Na prošnjo obema ohrani življenje.

Sedaj drvi po velikem gozdu a nobene živali več ne ugleda; čudil se pa ni malo, ker volk, medved in lev, kakor krotki psički za njim gredó.